

ക്രിത്ത് കമ്മിറ്റീ സാഹിത്യസമിച്ചയം
തൃതീയവല്ലം നമ്പ്രു 6.

അമൃതരംഗി

(ശബ്ദകല)

മരഹകവി ക്രിത്ത്.

Printed at the Sri Narayana Press, Tellicherry, and
Published by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry.

വിജ്ഞാപനം

മഹാകവി കട്ടമത്തിന്റെ അനുതരഭൂ ഷാഖകളായ
ഇതാ പ്രസിലികരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈനിയത്തെ 7-ാം നന്ദ
ഗ്രാഹം കണ്ണതിങ്ങളിൽക്കൊള്ളപ്പെട്ടവർക്കളുടെ “സീമനി
നീസപയംബരം” ശാംതിജ്ഞലാക്കിരിക്കും.

പ്രവർത്തകമാർ.

കട്ടമത്തോ കനിയുരോ സാഹിത്യസമാച്ചയം
തൃതീയവം നന്ദു 6.

അംഗുതരണി

(ശ്ലോകല)

പ്രഭാതാ:—

മഹാകവി കട്ടമത്തോ കനിയുരോ കഞ്ഞിക്കുള്ളക്കരപ്പ്.

ആര്യകർണ്ണ:—

തെക്ക്: തെക്ക് നാരായണക്കരപ്പ്.

1941 അഡ്വിസറ്

വില 0-4/-0

കോഷ്ടി 500

അംഗുതയുള്ളക്കരപ്പ്

സൗജ്യപ്രസ്തുത വാർത്താപത്രിയാണ് ചുമ്മൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നു.

വിഷയങ്ങൾ

— :x: —

1. മുന്നാട്ടപോകനാം
2. ചുരുള്ളപ്പുൻ
3. സാഹിത്യസഭ
4. അപ്പാർട്ടമെന്റ് മക്കലം
5. ഒരേ ചുഴിക്കാറു
6. പാത്മസാരമി.

— :x: —

അ മ ത ര ണ ഡി

* ഇന്നോട്ടേപോക്കാം

ഇന്നോട്ടേപോക്കാം, ഇന്നോട്ടേപോക്കാം
ഇന്നോട്ടേപോക്കാം ലോകമേ! നില്ലയം.

കന്നാക്കളിൽ മാർക്കളിൽക്കണ്ണ
പിന്നാക്കമെത്തുംതിരിക്കേണ്ണക്കാം പദം
ത്രകാലംതിരിക്കുന്നനാം വിസ്തി—
പ്രാതലാക്കിതരിൽ വിശ്വാസലാണവ.
അല്ലെങ്കിൽവിശ്വാസം വിശപ്പിച്ചയികൾ—
കഴുപ്പാസമെങ്ങനാ മാറ്റരക്ഷാസ്ഥികൾ.
നേർവാഴി വിശ്വാചലംതിലും കാണുന്നാം
വൃഥ്വികൾപോര ചവിട്ടിപ്പുംകൾ.
പാത്രളിക്കാൽ കിടന്ന പിന്നതുങ്ഗ
താഴ്പര്യീടിലും താമരത്തണ്ണകൾ,

അവാളി സ. കെ. സാമീരുപരിഷ്ടിൽ ഘയിച്ചത്
വിശ്വാചലം=വിശ്വാക്കന്ന പദ്ധതം. വൃഥ്വികൾ=ചണ്ണികൾ പട.

നീണ്ട, നീവൻഞ്ചുമേലോട്ടുപോയ, ടി —

കാണ്ടകിടപ്പുവക്കം മാർപ്പികരം;

മെച്ചുമയൻ ജലോപരി വിത്രുമ —

പ്രഥമപ്പംവിതിക്കന്ന സുത്രേണ്ടുവം.

തന്ത്രത്രത്രതുതാതുപ്പ് കാണിക്കന്ന

സങ്കാചമററതന്ന വക്രപതമങ്ങളാൽ.

മുന്നോട്ടുപോകനാം, മുക്കനാട്ടുപോകനാം

മുന്നോട്ടുപോകനാം, ലോകമെ! നിഭ്യം.

ഇരുയ്യാദിക്ക പദ്ധതിമേകനാം —

മിസ്റ്റപദവിയേ കാണുന്നാം മുന്നില്ലായ്.

വദനയിതിള്ളലേപഹമംഗത്തില്ല,

മാസ്തികാസ്തികരാത്രിലുംകത്തില്ല

നന്നായേച്ചാഴിക്കില്ല, മിസ്റ്റപട്ടം ക്ഷണം

മഹിനാഡിനാംതകരുതാതും കാണുന്നാം.

സപ്താത്മകശരിക്കുതിരക്കോട്ട കൈട്ടാതെ

തീരത്താണുകുംബാ, ചെറുകുകംഡംബരം;

ചാന്ദകിംഡ്യൂട്ട വാത്രാന്തിനത്തുകവാന്ത്

സാന്നിദ്ധ്യം വഴിയവലും മരതും.

ആ വഴിമവലത്തിനാലു ഭിക്ഷയ്ക്ക്
 ജീവിതംനൽകാൻ പുരപ്പുട്ടല്ലെന്നാം
 മുന്നാട്ടേക്കനാം, മുന്നാട്ടേക്കനാം,
 പിന്നൊരു മുന്നാട്ടേക്കനാം ലോകമേ!
 കണ്ണറാമരാറാന — വിള്ളൽപ്പിബിക —
ത്രഞ്ചകരംനാട്ടിനിരത്തിയപാതകൾ.
 അവഴിയിൽകൂടി മുന്നാട്ടുപിന്നൊരു
 തീവണ്ണിപ്പോലെപായട്ടു മനോരമം.
 ഇന്ത്യയലോകത്തിൽ നാംകണ്ണവിത്രങ്ങ —
 ഒഴിവുജാലങ്ങ, ഉവയില്ലാമെച്ചങ്ങൾ
 സപ്രദ്ദുഹലുപകാശങ്ങളായ് നില്ലുന്ന
 വർദ്ധനങ്ങളായ് നീണ്ടകിടപ്പുവ.
 നാമെതിനില്ലുണ്ണിക്കിരിപ്പും, മര —
 ഭൂമിയിൽക്കണ്ണ മരീചികയാണവ;
 വിള്ളത്തുകത്തിപ്പോലിഞ്ഞാരിക്കുംതനി —
 നെതിചനാക്കന്ന ‘സിനിമ’പ്പടമവ,
 വൻകല്ലുകാലംവരേ നീണ്ട മാനസ —
 * സകല്ലസിന്യത്തിരമാലയാണവ.

മരീചിക=മുത്രജ്ഞിക.

മനസ്സകല്ലുനിന്യു=മനസ്സകല്ലുമാക്കന്ന സൗദി.

മായാപ്രദീപപ്രഭയിലക്ഷ്മീ

മാധ്യാനോദയയുട് ഇംഗ്രെഷൻഡ്, നൗര്
തജ്ഞിപ്പിറക്കാട്ടനോക്കാനെത്തും, യുതി—
കൊള്ളിന്നയിവിമാനം നാം കുറേക.

മാനസലോകങ്ങിന്നപ്പുറം നിന്മലം
ഇക്കാനസാദ്ധാക്കിട്ടു നഭോദശ്യലം
ജ്യോതിഷ്ട്യമാജ്യാരാനഭോമശ്യലം—
ജ്യോതിഷ്ട്യംമാത്രമീസൗത്രമശ്യലം.
പീഡ്യുഷ്ട്രീമാമനാഡിസ്സിക്കംഗി—
നീശ്വാശിക്കിയവിണാ നിന്റുജ്ജിസാഹരം.
ഹാനിയും, ഇംഗ്രീഡിയും, പ്രൈഡിയും, കേഷമര്യാ
സ്വാഖിത്തുബത നിറവെളുത്തിതാന്നമലം;
സർവ്വ ചരാചരണീശ്വരജ്ഞാന കരി—
തന്ത്രജ്ഞിവേക്കാം. പേശിക്കേനാിതാന്നമലം.
ധിനിമാനങ്ങിൽ കുറരിക്കാമഞ്ചോട്ട്
സാവധാനങ്ങിൽ കുറേക ഭോക്കേ!

യുതി=രഭയ്യും. ധീ=ശ്വർബി. നേണാമശ്യലം* അതുംഒം.

പീഡ്യുഷ്ട്രം=ജാതുക്ക്.

* പത്രപ്പുണ്ട്

(പായന കിട്ടിയ പരമഗിവഞ്ച്)

പു മ മ റു ത്ത ദ

(ഇംഗ്ലീഷിലും എന്ന രീതി)

- സുന്നതിസമമായ് ഭരിതമഹംകിൻ-
പരമത്വാർഹസമാച്ചകമുദ്ദേശം,
പുരഹര! ‘പത്രപ്പുണ്ട്’ കമിസ്സുണ്ട്
വരമരക്കേണ്ണം ശംഭോ! ജയജയ.
- പുകൾപെരുക്കിട്ടിന് “പത്രം” തു പ-
ണകളുംനായോരു പുലയൻഡിച്ചു.
പുകപെരുക്കംയിറകിനിടത്തിൽത്തീ-
ത്തികവുവരുംപടി ശംഭോ! ജയജയ.

* ചിരഞ്ഞ കോവിലക്കം വക ചിരഞ്ഞകാലുകിൽ പേരുളിം അംഗം
പുത്രുൾ ദൈഖിലാണ് ഇം മഹാദേശത്തും. ഇം ക്ഷേത്രം വക സ്വത്തു
കൊണ്ട് ഇം പരിയബന്ധം വംശം ഇന്നും ഉപജീവിച്ചുവരുന്നു.

- സുന്നതിസമമായ്=ഗായക തുല്യമായ്. ഭരിതമഹം=പാപക്കൈ ദാമി
പ്ലിക്കന്ത്. പരമത്വാർഹസം=ഉർക്കുപ്പുമായ ദയാദുതം. ഉദാഹം=
പുത്രാന്വയം.
- അക്കലുകൾ=പാപകില്ലാത്തവർ.

3. ‘അവരി’യാൻ നിജ ജീവന്താലോ
വിവശം നിജകളാമന്നതുകൊണ്ടാ?
‘അവരി’യാതെന്നാൽപേരവന്നായ്
ശീവ! ശീവ! ഫിതം! ശോഭ! ആയജ്ഞ.
4. കരകളരാത്രായ മാസച്ചജ്ഞനം
പറയൻകിട്ടകില്ല പ്രതിബന്ധം.
ഉറവെഴുതുതണിന്നക്കണ്ണകൾ
പരഹരിനാമോ ശോഭ! ആയജ്ഞ.
5. മനജസഹാദകയുംതിനു റഹ! റഹ!
മനജതന്ത്രക്കിന ‘തീണിഡൽ’നിമിത്തം
അന്നപമ്മിഖവനമാഴിന്തിഹ പരയ-
നാന്ദവമുഖഭാ ശോഭ! ആയജ്ഞ.
6. പലവിധാന്മൂള ഫുലവുമാനം
പലയന്നകർപ്പതിനു വിധിയുംഭാ?
വിലചനപരക്കമണി നില്ലാത്രട കര-
വലയംകാണ്ണാ ശോഭ! ജീവജ്ഞ.
-
3. അവരി=അവനാംചെങ്ങും — പാലിക്കും (ക്രിയ) അവരിയെ
നായിക്കും ആ പുലയാൻറെ പേര്. അവൻ തന്റെ ജീവന്താൽ
(ഇങ്ങും ഒരു രാവലത്തിന്നിനും കിട്ടുന്ന ഭീവനാംഡംകൊണ്ട്)
ചരവശംകായ തന്റെ വംശത്രൈ അവനാംചെങ്ങും എന്ന് ആ ശ
ംപ്പാത്മന്മൈ ശരിവെക്കാണ്.
5. ദനജത=അസൃഷ്ടപ്രകാശം. അന്നപമ്മിഖവം=അതിവില്ലുംത ഭഃവം.
6. മണി=രണ്ട്. നില്ലംനാട്=ക്രിഉന്ന്.

7. കൊടിയമദാന്യചക്ഷമോത്തേപാനിൽ -
കൊടിമരഗില്ലിനടക്കിതരങ്ങാത്താർ,
ഇടിവതെപ്പുകൾ ചുവയമാത്തെട
കടിശകളില്ലോ ശംഭോ! ജയ, ജയ.
8. കുടക്കടവിഴം മഴുമരാരും,
ചുട്ടച്ചടവവില്ല, ചുട്ടിശൈക്കം,
ഉട്ടുണിപോലു നമ്മാട തതായുചുലയാ
നടവരലേഗതി ശംഭോ! ജയ, ജയ.
9. കൊഴുവിനു, ചുവയന്നാണുകൾക്കിരിയേ
മുഴവാനു ചിർച്ചിവല്ലുകൾക്കിയമുഖമാ
തൊഴുകരച്ചടിനിറങ്ങേന്നായെന്നല്ലോ -
ഞാഴുതിശൈകരാവിധി, ശംഭോ! ജയ, ജയ.
10. ചെരുചിഡയാട്ടം, തൻചെരുക്കശ്ശാട്ടം,
വെള്ളിവരാതപ്പുചുരനിച്ചീനു,
വെരുപാളിക്കുഡായുന്നുചെനക്കാഡി
പൊരുതോലടി ശ്രൂ ശംഭോ! ജയജയ.

7. മദാന്യർ=അവഹകാരംകൊണ്ട് കല്ലു് കാണാത്തവർ. ഇടിവതെപ്പു
കൾ ചുവയയാർ=ഇടാധാരികൾ — ഏഷ്യാരക്കുമ്പം ചപ്പാൻ സാധി
ക്കാണവർ.
9. തൊഴുക്കുടി=തൊഴുന്ന കൈക്കുള്ളഡി. വെള്ളി-വെരുപ്പ്
10. ചാളി= കടില് റുപൻ=ഡാജുവ്.

11. ശംഭോ! ഇയജ്യ, ശംഭോ! ഇയജ്യ
വൻഡ്ലിഗക്കാതി പോക്കുക ഇയജ്യ.
അംഭാജാസനന്ത! നിന്റെക്ഷയമതി
ശംഭോ! ഇയജ്യ, ശംഭോ! ഇയജ്യ.

—————:x:————

പ്രീതി യ രൂ ത്വ ०

(ആപദിക്കണ്ണി ന ഒന്തിന്ത്യലഭ്യേന്മ ഏന രിതി)

1. നാട്ടുകളിലെല്ലാനിന്ദനയമറിയാത
പ്രാദമണിയുനാവിളുക്കുംഡിയുള്ളത്താൻ;
കാടകമിട്ടിട്ടുടെ നടന്നമതിയിച്ചൻ
വാടവമൊടക്കാ“തവതി”വാൻ, ശിവശ്ലോ!
2. സേവകങ്ങളുടെ മുഖ്യത്വി സ്വരാസം
സേവകരിയാതെ തിജക്കുന്നുമവന്നും
ഓവതുനിശ്ചാപതി, ദിനം വീക്കണ്ണകൈ
പാവക്കുച്ചിപ്പുനിന്തന്തി ശിവശ്ലോ!

11. അംഭാജാസനന്തർ = മുഹാവിനാൽപ്പോലു, നതികല്ലുട്ടുവൻ.
പ്രീതിയപ്പുഞ്ചൻിൽ ഇഴ പരയനെ കയ കാരചനാക്കി യുദ്ധിക്കും.
1. ധനക്കാഡ്യമരിയാതെ = പശാക്കാഡ്യെ സംസ്ഥം ഇല്ലാതെ ഏനു
താല്ലും. കാടകം = കാടിന്ത്യിക്ക്. — വാടവം = സംമുദ്രം.
അവതി = പരയൻറ പേര്.
2. മുഖ്യത്വിന്ത്യാസംസ്വാ = മുഖ്യത്വിയാകന എഴുക്കടി. രവി =
സൗംഖ്യം

3. വാക്കിലോടുകൂടം മധുനിന്ത്യൻയുംവോക്സ് -
അള്ളക്കിൽ “വിഷമസ്ഥിതി”കൊടുപ്പുായ കയർമ്മം,
നാക്കിയുള്ളക്കരുച്ചനാക്കാതമലഞ്ചീലൻ
പോക്കി ദിനത്രതുമവനങ്ങൾ ശിവംദോ!
4. ഫോറീജുടക്കുകയുണ്ടിയില്ലെങ്കാണം,
നാഴികവിധിക്കുവതിരാണ്ടുവിതാനം,
ഉഴിപ്പതിവെച്ചുഡികാരമിവനില്ലേ -
പാഴി, ലത്തീസ്റ്റുമരിയില്ലേ ശിവംദോ!
5. ദയ്യുമവൻഒള്ളാങ്കന്നക്കു ഗ്രൂപ്പേവിജാ
വിസ്തു, മഞ്ചേഷ്ടുതുമാസദിവസങ്ങൾ,
സപ്രസ്തുതസ്ഥാനഹലംഡാവികട പത്ര -
പ്രസ്തുക്കമെട്ടെത്തുതിവന്ന ശിവംദോ!

3. മധു=തന്ത്. വിഷമ സ്ഥിരി=ദുർഘടനസ്ഥിതി. വിഷം=ആസ്ഥിതി എന്നും രക്ഷക്കിട്ടാതെ—നഗലിപ്പിക്കുന്ന വിഷം ഏന്നു സാം. കയർമ്മം=നിശ്ചയമായ ധർമ്മം. അമലവിലൻ=സാധുവിലൻ.
4. ഉഴിപ്പതി=രജാവ്. അന്ത്രും=തൊറായ സത്യം.
5. ദയ്യു=മിതം. ഗ്രൂപ്പേവിജാവിസ്തുരം=നല്ല വിചാരത്തെ വിസ്തുചിക്കുന്നത്. സപ്രസ്തുത=ക്ലൂക്കുക്കുക്കും. മലംഡാവി=മലവും പുക്കും. പത്രം=ഇലകളിലുണ്ടാകുന്ന ഗ്രഹം — അവൻറെ നല്ലനല്ല വിചാരങ്ങൾക്കു ആരും പ്രത്യേകിട്ടിയിട്ടുണ്ടാണ്, പത്രം മാസങ്ങളും, 360 ദിവസങ്ങളിൽ ആയ ഇത്തുംനാം കല്പക്കുക്കുത്തുവുംബുംബും മലപുക്കുങ്ങൾക്കു പത്രങ്ങളും അക്കാർക്കാലത്തിന്നുനാസരിച്ച ഏല്ലാ കൂടിവുംവാദം ചെയ്യു മലിപ്പിച്ചു ഏന്നു സാം.

6. തോക്കവിതാനമില്ലഗോളനിരുക്കളും—
സ്പായതവിയത്തവരുകളിൽമുഹമ്മദായ്;
സപ്രിയവധുവാം ഏറ്റമിതിരം ഏറ്റവോ-
പ്പായക്കുഞ്ചിട്ടുവിൽ മനിശ്വേ ശിവംഭോ!
 7. പേരലിൽവരും വിശ്വരിയാഡ് ശിരിവഹാതം
പ്പാന, വലക്കന്നർ, മട്ടപ്പു തിന്നശീരം;
ആനമുടൻടുടിന കഡവുചയാങ്കവായ്—
തനവബനാടും ഉഴിഞ്ചില്ലവാണി ശിവംഭോ!
 8. ‘ചാള’കളിലായുധവനു ‘റഡി’ക്കെന്നു
കാളികളുടും ‘കരിവേനു’ സുപാംതാൻ
കാളിനുള്ളിട്ടിൽ ‘കരി’പുഞ്ചവുമബന്നോ.
പ്രേപ്പാട്ടേമാങ്ക ഭ്രഹ്മിക്കരകി ശിവംഭോ!
 9. ഗാത്രവദ്ധംപരംപരിപ്രത, സുധന—
“ക്ഷേത്ര”ഭവി “കീഴിച്ചറി”കൊണ്ടവനുപ്പാൻ
ഗാത്രമാരിന്തു തടിയാൾവി നീജങ്ങലു—
ക്ഷാത്രമുള്ളവാക്കിച്ചുണ്ടിക്കി ഓടി ശ്രദ്ധഭോ!
-
7. ദിവിദിവംതം=തജന്ത അഥവ്. അനംലക്കാൻ=തിക്കാൻ കരയു=
കടക്കപ്പുരം തൈശാഖിംബവുമാഞ്ചുന്നുനുനുന സംഭവനം.
 8. ചാള=ചടി. കരിവ്—ജാവന് കരിവ്=വയചിക്കു നട്ടവില്ല
ഈ മന്ത്രമാറ്റിട്ട്. കരിവാഡു എന്ന് അഞ്ചുഡ്രൂഡു. കരി=തേ
ഞ്ചേണ്ട്-എന്ന മുന്നം. ഭ്രഹ്മിവ=ഭാവിക്കുന്ന നില.
 9. ഗാത്രവദ്ധംപരംപരിപ്രത=അബ്രൂദ്ധാഡ ഭാരിപ്രുമാക്കനു നുത്തു
ചീടു അഭവക്കാശങ്ക. സുധന്മക്ഷേത്രം=താന്തം യാംമാക്കനു വയല്ല
ക്ഷാത്രം=ക്ഷാത്രിയാസപ്രകാശം.

10. വ്യാജമിയലാതെ വിളി'നാടക'മിയററാൻ
ശ്രീജനകരം വിവിധപാത്രസമാപ്തം
'ബീജ'ശതമാനപ്രമാണ്ട് തുഷിഭ്രാമം
സെജതൃതി നാടന്തതൃതികാക്കി ശിവയംഗം!
11. പച്ചുമുടക്കുകളിൽനിന്നു പല "ഐഷ്ടി-
ക്ഷാഹ്യ" മനിമുഖത്തണിക്കെഴുംതുഷിയോടൊപ്പം
പിച്ചുള്ള വള്ളധനിയിലും സുവദമാം ന-
"ശ്ലോഹ്യ"പരമചത്രധനിനേടി ശിവയംഗം!
12. തങ്കമനിന്നത്തോടുകൂടി ചാമരസന്ധം
താർക്കരത്തിലിർത്തത്തിയിലേന്തി ഗ്രഹംക്കു
തങ്കലങ്ങളും കളിർമ്മക്കാ"ഞഭവതി" നാട്ടിനു
സങ്കടനിപ്പുത്തികരക്കണ്ട ശിവയംഗം!

10. അവൻറെ നാടകാഡി കലാസന്ദേശവും ശ്ലോഹ്യംകുണ്ടോ
—വള്ളിക്കും. വിളിനാടകം=വിളിയാകന നാടകം നാടിക്കും അക-
മനം. ശ്രീജനക്കാ=സംഘത്തുണ്ടാകുന്ന — സൗഖ്യാനുഭാക്കുന്ന
എന്നം. പാത്രസം വെളിം തേവുന്ന 'ഉദ്യോഗി' മുതലായ പാത്രം
കുമാപാത്രങ്ങളുണ്ടാണ്. ബീജരൈതു=പലവിധം വിത്തുകൾ. കമ്മാ
വസ്തു ബീജമനം. സെജതൃതി=സ്വന്തം വ്യാപാരം സ്വന്തം ചിവി
തയുന്നം.
11. അവൻറെ ഭാത്യായ ചെടമിയെ ഒരു റണ്ടിയാക്കി വള്ളിക്കും.
പച്ചുനിറുളി വിളിവുകളാകന കച്ചുകൾ — വെള്ളിക്കാളുമണി
മുഖത്തണി = വെളിക്കുന്നിക്കളാകന മുത്തുമാലകൾ. നംബ്രാച്ചു=
കേരളി, നല്ല പേര് സംഘാടിച്ചും.

13. രക്കര! മുരുക്കര! ശ്രേഷ്ഠര! ശ്രദ്ധേ!
നിന്നകഴിയുമലക്കടിക കിക്കരനവും ഭോ!
പക്ഷമുള്ളവാക്കുമാരു വിത്തക്കലച്ചിത്താ-
രക്കാണമെങ്കലുകളായും, മീറ്റരും!

തു അ യ യു അ ഉ

1. നെൽകുഡി “ക്കുട്ടി” സമ്പ്രദായമാം”
വൈകലിയും വയലിയും വീണായാനും;
അം “ക്കണാട്”മുറിവോലു പേരുകലി-
പ്പോക്കി ജീവിതമഹേ! മരിരാമ!
2. പല്ലുകളുപതിർത്തിത്രട്ടംയും
നെല്ലുള്ളം പാറയിൽ, കുറുവതും,
വല്ലതും വരികിലജ്ഞത്രഞ്ചി-
തനല്ലുക്കിയും മരവി മരിരാമ!
3. നാഴികയുള്ളവിളി നാല്ലുള്ളവട്ടം
പാഴിയനിന്നടമരയാടത്രടന്നാൽ;
കൊഴിക്കാക്കകളിവയ്ക്കും സമം നാ-
നാഴിനെല്ലുകിടയും മരിരാമ!

ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന ആക്ഷസംസ്കാരങ്ങളും വർഗ്ഗീക്കേണ.

1. കണാട്ട് = കണാട്ടുള്ള — വഴിയിൽനിന്നു ചെങ്കൻകിട്ടിയ ദശ
സ്വാധാരണയുള്ള മുരുക്കിച്ചുവൻ. അക്കണ്ണാൻ ഉണ്ടാക്കിയ
കണാട്ടക്കാർക്കിൾ ഇതുണ്ടാക്കം. അംഗിംസാപരമായി ജീവിച്ചു ആരു
പോലെ ഈ പറയുന്ന ജീവിതാനുഖ്യവന്ന ഏന്നും.

4. ചട്ടനല്ലുരിയതാണ് കയ്യംവു-
പുട്ടിണികവിരതം പരമാനം!
ചട്ടിതനിഞ്ഞിരയേ വയൽവൈഴ്ത്തിം
കിട്ടി, ഓറു മതുതാൻ ഹരിരാമ!
5. നോൺപിനെന്നമതിനെന്നപുണിക്രൂം
മാൻപിയന്ന ചൊപ്പിള്ളിരോടൊപ്പും
ഭിന്നപിടിച്ചുവന്ന കക്ഷിനിരത്തും-
ക്കാവിൽ മോദമുള്ളവായ് ഹരിരാമ!
6. തീറിയിൽ കൊതികരച്ചു, ഇത്തതിന്-
പൊറിയിക്കാൽ മതിവൈപ്പുാങ്കുത്തും;
നോറിരിപ്പുവന്നഹാ! റിജാദഹം-
പൊറിടാൻവിഷമമോ! ഹരിരാമ!
7. ഭൂമി, ധർമ്മി, വര്ഷണാൻ, സകലാന്ത-
ം തൂഖി വായുഭഗവാനമനന്തൻ.
സപാമിമാരിവരിവോറി ശരീര-
ക്കേൾമെനാത്തരുമവൻ ഹരിരാമ!
-
4. ചട്ടനല്ലുരി=ചട്ടനല്ലുരിൻറെ അവി. ചട്ടനല്ലും=അവികേട്ട നല്ലും.
അവിരതം=ഒല്ലുംബുംഡിം.
7. സകലാന്ത്രാമി=സമ്പ്രതിജ്ഞാനയുള്ളജ്ഞിൽ സഖവിക്കനാവൻ.

8. അസ്തുഭാന്മദയം വെഡമ്പം
ഹിസ്തിരിച്ചുപറയാൻ മുതിജഞ്ചു
ചുപ്പകാത്തിയവളാലുകും തന്ന്
മസ്തകത്തിൽവിലാശി ഹരിരാമ!
9. അക്ഷവുദ്ദേശികയു് ജനമോത്ര-
നാക്ഷരം അം “ഉവതി”ക്കരിഷ്യനായു്
ഉക്ഷമേട്ടയച്ചസ്തുക്കനിപ്പ്-
തുക്ഷമാധ്യവക്താൻ ഹരിരാമ!
10. “ദൈവഭക്തി”യവതി”ക്കജഗതിം-
ഈസവ”യെന്നാൽ പറിപ്പുനിമിത്തങ്ങൾ
കേവലം സകലമിറ്റിയും സത്ത്-
ഭാവഭ്രംബനായു് ഹരിരാമ!
11. കുലിവേജ നിജയർത്ഥവള്ളം
ഒഹമിലേശ്വരവന്നെന്നാതന്നാളിൽ
വെലികെട്ടിവതിനായു് ചില ‘നാട്’-
ക്ഷാലിനൊത്തംകൂട്ടിനാൻ ഹരിരാമ!
-
8. അവനെ വിത്രാളാശംചെജ്ജിപ്പിച്ചുത് ഈ ആച്ചതിനെന്ന ഏന്ന
വള്ളിക്കുണ്ടും. കാനാബും, ഇന്നാബും വിസ്തിപ്പിച്ചാൻ അംഖനും സൃഷ്ടി
നീറ ധന്തങ്ങളായ അസ്തുഭാന്മാബും, ഉദയവും ആരുന്നും. ഇത്തിനെ
ചുവ കുത്തുങ്ങാം പറിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ചോക്കത്തെന്നു അവനും
പുസ്തകമായിത്തീർന്നുണ്ടും സാരം.
9. അക്ഷവുദ്ദേശികയും = അക്ഷവദ്ധിട = ഇത്രിയങ്ങളുടെ കുട്ടം.

12. യന്മേലികൾവയ്ക്കുതിനായ് സർ—
 കമ്മനാട്ടകക്കളുടപ്പായരാമ!
 ഭന്നാശരവന്തിനു ഭീമ!
 നിന്മവായെ! മാര! ജയരാമ!

വ തു ത്മ രൂ തത ०

(പാഠ)

1. എത്രയുച്ചസ്ത്രിക്കലുംനോട
 ഗാത്രഗുഖിവത്തോഡ്യുണ്ണാലെൻ;
 വിത്തമുല്ലാധരിച്ച വിഭ്രതിയു—
 മോഹിക്കനാൻ പിനാകിക്കുക്കാർ!
 2. പഞ്ചി ത്രാംമൺപാത്രവിളവിക
 മുത്തവവിളംകടിച്ചതിരുഛാഡ്;
 നയ്'ത്രടക്ക'വരാട്ടതെ കരറിനാൽ
 ബലമുഖിയരശ്ശു ശക്തി!
 3. അത്രടക്കിയകട്ടതെ നിജായുധ—
 ക്ഷത്തിവാംപ്രൂട്ടി ത്രാംകിട്ടുനവൻ
 ഉത്തമനാർ വിവേകത്തിനെ സദാ
 ബുദ്ധിശിക്ഷ കണക്കിനേ ശങ്ക!
-
12. ഭന്നാശരവന്നാ=മുന്നമാഡയ — അമ്മജാവിക്കൊയ റാക്കി സ്റ്റോ
 അട സെറ്റുമാം.
 1. പിനാകിക്കിവാൻ.
 2. 'തടക്ക' = വാംക്കാൻ ത്രാംകാക്ക.

4. കാളിമേധകച്ചന്തേ മെരലിയിൽ
പാളിത്താപ്പിയുംവൈച്ചുമച്ചുണ്ടാലൻ;
കാലിയും നല്ല മരങ്ങതാങ്ങൾപ്പി-
ടാലങ്ങംവിട്ടിരഞ്ഞിനാൽ ശൈരം!
5. കാരാളിനിറം. മട്ടമറിയാത്ത -
കീറമുണ്ട്,മത്തുഞ്ഞുനാകത്തിയും;
ജോദപ്പുണ്ടനടപ്പുംമഴക്കണ്ണം
പാരംതൊപ്പിയും കെടുത്തും ശൈരം!
6. സത്യഭാഷിതം നാമജുപണ്ണിലാം,
സത്യമരച്ചുവ്വ് അന്താക്ഷിഥാലുവാം;
മുന്നുനിഞ്ഞതാനീംപ്രബല്യാനമാം
ഒക്തചിന്തമാമത്രും നാ ശൈരം!
7. ഉള്ളിയകാപട്ടമേജനതിന്റെ
ഇള്ളിനെപ്പിളിംഗവശമവനില്ല!
ഉള്ളിത്തിപ്പോൾകാട്ടിതെള്ളിച്ചില്ലും -
നില്ലസാഹസ്രാക്ഷാമ! ശൈരം!

-
4. കാളിമേധകച്ച=കാരാളി മേഡംപ്രോലേയുണ്ടി തലമുട്ടി.
5. ജോർപ്പുണ്ടനടപ്പും=വൈരക്കിലുണ്ടി നടനാം. അട്ടക്കണ്ണം=കാര നി
രകാം.
9. സഞ്ചാരച്ചന്തും=സഞ്ചാരാഞ്ഞിടെ ചേന്ത്.

8. ഭാരതത്തിൽ പ്രസിദ്ധിക്കലാന്നാരുളം —
ശിരനാംബുധാനത്രണ്ണമുള്ളേൻ!
സാരകായോരാപ്പാധിത്വത്വം
പാരിപ്പവർദ്ധംപാവന ശങ്കര!
9. ഉഞ്ഞോന്തമം ‘നട’പരിത്വം,
കൈതാമറപിക്കം ‘പ്രക്കനാർ’വൃത്തത്വം;
മുക്കുമാസ്ത്ര പദ്മാലിപ്പാനിന്നും
ആരംഖന നിത്യവും ശങ്കര!
10. എറു പാവനക്കാഡോ ‘വെളി’താൻ
അല്ലെങ്കിന്തനിക്കാനുണ്ടെനെ
ശ്രദ്ധഭാഗാശൻ ‘നടൻ’ ചിലാഖരം —
കൈതാമറക്കിന്തനാംപാത ശങ്കര!
11. ഇഷ്ടിയൽ കൈനിവഴ്മപ്പുംയെന —
നീജിവന പുതുതമിക്കാനേന;
ഇഷ്ടിക്കെന്നാരു കനിപ്പേക്കേരവിനാൻ
വെള്ളിമാമലപക്കെന്നാഡോൻ ശങ്കര!
12. ഏഷ്ടിവല്ലുംപാലേങ്കുംവിളിങ്കുനിൻ —
പാഞ്ചിമാടത്തിവലങ്ങാളുമേരുവാൻ;
വെള്ളിങ്കേരുംവേവക്കമു നിന്തിയ —
വുംകുമേക്കണം കോണിയായ് ശങ്കര!

*** പ വേ മ രു തത ०**

1. വണ്ണാലനക്കണിലേറിപ്പുത്രക്കേ
വണ്ണാടവിക്കളും ലൈറ്റിക്കോഴ്സ് എന്നു;
ഭണ്ണാരമാൻഡളം ദിക്കിൽ ദരിദ്രൻ
നിന്നും തെവ്യം മട്ട ഗൈരീമണാളി!
2. ന) “നാഗരം” പററിനിന “പ്രിരജ്ഞാവ്.”
ശാനാതിയേലാഷം തുടന്നുള്ള തൊന്തം;
താനാസ്ഥാവക്കാത്ത “ശാഖാരിവാ” തീ-
സ്ഥാനാത്തിയായ് നിന്ന ഗൈരീമണാളി!
3. കാട്ടിയപരമനുള്ളവക്കുങ്ങാളും—
അട്ടിന്തിക്കും അലവനന്നു കാഞ്ഞം,
നാട്ടുള്ള വണ്ടം “ശിവേഽ” എങ്കം തബന്നു
പാട്ടിയപെടാനോള്ളും ഗൈരീമണാളി!

* ഈ പദ്ധതിയുടെ നാടകക്കെട്ടി ഏടുക്കുന്നത് ക്രയപരമേ വിതിയിൽ വന്നിക്കുന്നു. മുദ്രയിൽ പുക്കിമാകിയും, നാടകക്കായു കൂടു വെട്ടിലിക്കും ചോദ്യമാകിയും, വെട്ടിവീഴുന്ന ചില്ലുക്കൊ യുകളു മുദ്രയിൽ സമാധാനമാകിയും വന്നിക്കുന്നു.

1. ചണ്ണാടവി=കൊടുക്കാട്.
2. നാനാശ്രമ=പലമാതിരി പുക്കിങ്ങൾ — നാനാ വേദങ്ങളേന്നും, ശാസ്ത്രങ്ങളേന്നും. പ്രിജേശയം=പക്ഷിത്തട്ടം — മുംബാസ്ത്രം മെന്നും. ശാഖാരിവാളി=കൊച്ചുകളിടുന്ന അലുങ്കൾ എന്നും. ദേഹ ശാമകളിടുന്ന അലുങ്കൾ — ഇപ്പന്നിക്കളും ആശ എന്നും.

4. ശ്രേംഖാപദ്ധതിനാവാത്തെപ്പോൾ
നാട്യജീവകാളിൽനാണ് മുക്ഷത്തെമാറ്റം
പാടിയപിടിച്ചാരുകിച്ചുസ്ഥിരാണ്
കാട്ടിസ്വന്പത്തുത്തെ ഗൈത്തിമണാളി!
5. അത്യംധതയ്ക്കേ നിജം സംശയാത്മം
ദേഹംമുറിപ്പാൻ വിവേകത്തിനായ്ക്കോൽ;
മഹാഭാഗതുടങ്ങിയവൻ കത്തിയാലേ
സരല്പാനിജംപാത്രം ഗൈത്തിമണാളി!
6. ഏതെത്രംഹാഭ്യന്തിലും സംശയാത്മം
ദേഹിച്ചതുകൂം ത്രഞ്ഞക്കിക്കുത്തല്ലോ;
അതു ദിവ്യമുക്ഷത്തിയനിന്ന് “സ്ത്രീവൈദ” എം
പുതംതദാവിശ്വ ഗൈത്തിമണാളി!
7. സംത്രഷ്ണായ് പാദപാഹാത്രംനേ നി-
സ്ത്രീയേഹബാദ്രേഷണംചെയ്യു വീണീകം;
മനംപിടിച്ചുജാടിച്ചോട്ടാടനന്നായ്
വദിച്ചിതസ്ത്രാധു ഗൈത്തിമണാളി!
8. മതക്കി=അചാഞ്ചലാക്കം.

8. വണ്ണിച്ചുടക്കര “സ്ത്രീവൈദാല” അനീലോദശാ—
സൗണ്ടിപ്പുറംതുപ്പ് തട്ടിക്കഴിച്ച
അണ്ണി പ്രഥമത്തിനായ് വൃത്തംമാംവാങ്ങ—
വണ്ണിയംതുജിക്കൻ, ഗൈതരീമണാളി!
9. പിന്നേയുമോരോനൊടുഞ്ഞിഡിവൈദാല
മദം പുറന്തോളി ചീറ്റിക്കള്ളിൽത്തു,
നൗയുസാരഭാവിനായ് ബുഹുമത്തും
ഭിന്നിച്ചിട്ടംമട്ട ഗൈതരീമണാളി!
10. ഏന്നിട്ടുടക്കര “സ്ത്രീവ” ക്ഷേട്ടവേഗം
ചെന്നാനവൻ നല്ലകല്ലിന്നറപാർപ്പം
പിന്നേയുമസ്താഞ്ഞത്തിക്ക ശേഖർരൂ
നനാക്കവാൻതന്നെ ഗൈതരീമണാളി
11. ചെപ്പാന്നങ്ങളുണ്ടീപ്പുംകൊട്ടപ്പുണ്ണ
കല്ലായുമധാരേവ്‍യ നീ തിനന്ത്രേണാ!!
വല്ലുതെതാരന്യൻ നല്ലഞ്ഞനക്കു—
ല്ലുല്ലാസമാമട്ട, ഗൈതരീമണാളി!

8. നിവൈദാല=ചില്ലുക്കാഡുകളിടു കുട്ടം — ഉപനിധിക്കുംകുംഭനം
പാദപാചാഞ്ഞം=പുക്കമാകന്ന ആചാഞ്ഞം — മുരു ഉപദേശിക്ക
നു കാലം ഉദാഹരിക്കുന്ന വാക്കുങ്ങളു തള്ളി സാരം അധികന്ന
വിധം ചില്ലുക്കാഡുകളിടു ഇപ്പോൾ സിയേട്ടത്തു ഏറ്റു എണ്ണം
10. പാർപ്പം=സമീവം. സ്വന്തത്തി=തന്റെ സ്വന്തവും.

12 കാണുന്നവസ്തുകളിൽസാക്ഷി നിന്നു
 കാണാതെ ഞാനെതുകളുമ്പുട്ടുന്ന?
 കാണാല്ലോനും ദിവസു പമാത്രം—
 താണാകലംദേവി! ഗൈതീരിമണാല!

ശ്ലോഡ് തു ०

1. സ്വപ്നങ്ങാട്ടു യാച്ചിട്ടുമ്പുട്ടത്താൻ
 സ്വപ്നംതുക്കരിക്കപ്പേണ്ടുവെച്ചുകൊതി
 നയംതെറിയാവെട്ടു കല്പിത്തുവിക്കേ
 അഞ്ചേട്ടടിരസ്സായും ശംഭോ! നമ്മേണ്ണ!
2. ഉച്ചപ്പുംതുകാരക്കല്ലിൽനിന്നെന്തുവിത്തം!
 തെരിച്ചു കട്ടാച്ചോര പാരംസ്രവിച്ചു!
 വിറച്ചു വിഭോ! ദേവിചന്നോതിമണ്ണി—
 അതിരിച്ചുംവായുംവായും ശംഭോ! നമ്മേണ്ണ!
3. ധാരം ധാരത്തുനിന്നിട്ട് തീണ്ണാത്തട്ടുരം
 തിരിഞ്ഞതാന്നരനാക്കി താം കാണാഡാരംയും!!
 വിമിത്തുജീളാമാവയൽസഹസ്രം കളിച്ചേം
 ശംഖുത്തജ്ജസ്സും ശംഭോ! നമ്മേണ്ണ.
4. അപാരം നൃവായ്സമുദ്രംക്കണക്കേ
 കൃപാപൂരമോലം കൃതാന്താനതകാംഗം
 ജപാപ്പഞ്ചസ്ഥായാം, ഗൈതീരിയൈഴ്ചും
 സ്വപ്നാർപ്പനമരായുംശംഭോ! നമ്മേണ്ണ.
4. കൃതാന്തകാംഗം=കൃതാന്താനകക്കും—ഒരിവന്നും അനീരം. അപ്രൂ
 വപ്പുംകാരം=ചെയ്യുന്നില്ലെവോട് തല്ല.

5. ഇടോല്ലാസിരാമം ത്രിശാസത്തിരാമം
സൃഷ്ടകം ദാജ്വത്വക്രതം ശ്രീപാപുണ്ഡ്രപാതം
വിടാത്രള വില്ലോതിപാരാനഷാഗം
മുഖം നാംതദാകണ്ഠ ശംഭോ! നമഞ്ഞേ.
6. തു നാളിക്കുമരിജിവനേകിപ്പലിക്കാ
മുണ്ണാളാരുപ്പത്രജ്ഞാപ്രവാഹത്തിൽമുണ്ണാ;
പ്രണാമംകഴിപ്പുവിതൻ പ്രമാണാ-
ഭാവികാഡ്രിപ്പാനായ് വാളി ശംഭോ! നമഞ്ഞേ.
7. നമഞ്ഞേമഹാദേവ! ദിവനക്കബ്ദിന്യാ!
സമഞ്ഞേഃ! മുത്രേഃ! കായന്ത്ര സിന്യാ!
ക്ഷമിക്ഷണാമ റഹി മദിയാപദാധം
ക്രമക്ഷേചനാൻചെയ്തു ശംഭോ! നമഞ്ഞേ
8. കൈടാത്തിക്കന്തകൾിലക്കാലനേയും
ധ്യാനം ദക്ഷിഖാതസ്ഥ്യലേക്കനാമ!
ശിഖായസ്ത്രമാരോഗ്രസവത്തിനായ് നിന്ത-
കടക്കിഷ്ഠരംനായക! ശംഭോ! നമഞ്ഞേ.

5. അടോല്ലാസിരാമം=ഇടയിൽ അണിഞ്ഞ വ്യാലവച്ചുണ്ടാടം. മുന്ന്
ക്കുറകുളാടം, ഉലൻ താകാപ്പ്. പോലെയുള്ള മുഖനേനാടം,
ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്ന ശൈലിബേഡിയാടം. ശ്രീകിയ കയാപുണ്ഡ്രഭാജ
നമായ പരാമേഖപരാഞ്ചപാതയ കണ്ഠ.
6. തു നാളി=പുളിന്തുടം മുണ്ണാരുപ്പത്രജ്ഞസ്ത്രം=താകാവളിയംപൊലെ
ആളുമായ യവളില്ല. പ്രമാണാർവ്വണാഡ്രിപ്പാനായ്=സംഭവ
ക്ഷമിച്ചുനേനാടുടി.

9. മുഖ്യാനീമഹാദേവിന്റെപ്പറ്റം തുലാകീ-
കഡ്യാബംചുപ്പത്രത്രണാക്കിന്തയുംകൊണ്ട്
തുലാക്കേശനായ്താധനം സ്ഥിരമായി
തഭാനങ്ങമന്നോകി ശംഭോ! നമ്മേ.
10. പരംമുഖനാമമന്നീര കൊത്രുപ്പൊരുത്തി-
തരബിപ്രകൃഷ്ടത്തെ നീകാട്ടി വാമ!
കരംകുപ്പിവാഴനാഭ്രാശ്ചേശ്ച വിത്രം!
വരാനൈന്തിതിന്മേരെ ശംഭോ! നമ്മേ.
11. മുഖ്യാദിവസപ്പര്യൻകീ വരുന്നേരകിലേവൻ
തഭാനപ്പായ്മരത്രു — തെളിഞ്ഞുകുറ്റത്താർമ്മൻ
സദാഹാത്മജാരോപ്പ സന്ധനനാധാരം
വിലാനദിനുംനീ! ശംഭോ! നമ്മേ.
12. ജൂം സപ്പുകാൽത്തില്ലാനേന്തുവാന-
സ്സു പ്രയംക്രഷ്ണക്കല്ലിനേ ക്ഷതിജലാചം;
സ്വര്യംവാനകുപ്പി, ക്രംജകാജ്ഞലേവേ-
ലയംതാരാഹായ്വാസ ശംഭോ! നമ്മേ.
13. ചിരംവിഗ്രഹത്തിന്റുന്നതിനു “തേരോ-
വയരുച്ചുങ്ങനു” വെച്ചുപുജിപ്പിതിനും;
പരമ്പുരാഷൻവി സ്വപ്രകാതതവിഹം
മരനീടുമാഡേവി! ശംഭോ! നമ്മേ.

—————:x:—————

9. മുഖ്യാദിവാസം=ശംഭോ! നമ്മേ.
ഉരുളംനാഡം=വജ്രിപ്പ് അരുനാഡം.

സാഹിത്യസംഭ

(മഞ്ചരി)

1. വീണാനിനാദമോ, കസ്തുരിസ്ഥാമാ,
ശോണായക്കണാദമയമറ്റിതാങ്ങാ?
ചായനാലേപമോ പീഡ്യഷയാമദ്ദോ,
വനിഞ്ഞെന്നകമാദിപ്പാനധം!
2. പദ്മാരകണ്ടളി പ്രൈത്രജൈഷ്ട്രേ ലൈ
പദ്മേപ്രൈമക്ഷേ ധായനാപ്ലോ!
എന്തപ്ലാമേതപ്ലാ, കമ്പുവസ്തു ചാളി-
ചുനയിൽ വിപ്ലവക്കായിരിക്കു!
3. വദ്മാരകശ്ശിലൈ ക്ഷദ്മേഖനിക്ഷേപ,
പാദിന്തലയിലഃ ക്രൂഷുരത്താം
വസ്തുതാരത്തു ചിപ്പാതതജ്ഞവിൽ
കസ്തുരി, രോസ ചക്കാടം ചാളിൽ
4. ദംഡം സാഹ സുക്കരച്ചുടച്ചുന്നതിൽ
മക്കടച്ചുറിക്കായേപ്പുടാത;
പാദവിൽ! പാദവിൽ! പദ്മേപ്രൈമക്ഷേലേ!
പീഡ്യഷപ്പത്രമാലോകംഞാക്കി.
5. അപ്പുക്കിലിജ്ജച്ചുനയിൽ തിങ്ങംതാ —
സ്ലഘ്യാ കല്പിപ്പു രഘുംരോ;

- தக்கதொற்பூரிய காலையெவகளை
ஸக்லி க்காமோ என்றதைக்கொள்ளாய்;
6. நினைவுடையிக்கொ வென்ஸ்ர்டிகான்டை
வாஜானித்துநையிலெழுதுமிலிபு.
பாயுவின்! பாயுவின்! பாயுவுடியண்ணே;
பீசூஷமேகமாலோகாங்கோகி.
7. அலாகவக்ஸ்.ஸ்ரீநின்னாலோகாந்துவிதி-
லோகண்ணித்துவத்து தக்கவள்ளு;
துணைக்கூத்து தெள்ள லோகாலிமாங்கோய்-
மண்ணாதாடுமாபோயாதைகாளா.
8. ஸ்ர்புக்ஸ்ரைக்னடுவிமங்கோயறு
நிற்குதிகிட்டாகாய் மரைஏரெங்
மன்று வகூட்டூ! நிற்காறு ஒமாவஶி-
க்கெனியாலே கிட்டு வர்மிதாத்ரு.
9. புத்தி செவ்வாதபூக்காவிலேந்தை—
ஷாப்பால்பாங்கைஞ்சாக பாலை;
கக்கம் தூயயை தஞ்சிக்காளைஞ்சேனா
ஶைவநிழேஷ்வரம் பூஷிக்கீட்டினாறு!
10. அது ஸமிபத்தைக்கொட்டால் நிட்டினுடைய்தாயை
த்ராஸ்மாத்துக்குமாத்துவிரவு.
பாயுவின்! பாயுவின்! பாயுவுடியண்ணே;
பீயுஷமேகமாலோகாங்கோகி.

II

(കാക്കി)

1. മാനിക്രനിമ്പിനം പ്രാകാരമുന്നതം
കാണുന്നിൽക്കാരിൽ വിസ്തൃതമായിരുത്തി!
ക്ഷീണിച്ചും സ്ഥലപോരുന്നാജനത്തിനും—
താനന്നല്ലിണനും തേരോവിരിഞ്ഞു
2. യന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചാവോവ വിരോധമാ—
മിമതിയൽക്കെട്ടിൽക്കൊന്നത്മം ജീവംപോലും
മേലോട്ടുകയൻ്റെടൻകളും—
ജാലം മാവും മരതിനോക്കുന്നിതാ!
3. ചെല്ലുവിൻ്റു ചെല്ലുവിൻ്റു തുജ്ജാവിവരണേ!
നല്ലമാർത്തിനാ പ്രസ്തുതിവാസ്തു താം.
കൂദാശയുമര മാടിവിളിക്കുന്നം
പ്രാദേശ്യത്തിലേരുന്നാരുന്നുണ്ട് കറം;
4. മാക്കങ്കലാഡിമിശ്ച പിന്നൈൻ ത്യരി—
ശീകരംനന്നായും കൈച്ചിച്ചുപ്പരകാരം ജാഡിതാ!
ആഗതനമാരോടു കോകിലഗീതിയാൽ
സ്ത്രീഗതംചൊല്ലുന്ന മനസ്സിരണൾ.

3. പ്രസ്തുതിവാസ്തു = പ്രസ്തുതി അളവാൽ വിരിക്കപ്പെട്ടത്.

5. തേജസ്സകുടുന്ന കല്പകശാഖികൾ
ഒജസ്സുനൽകും ധർമാജീവി ചുമനിതാ!
“തൃശ്മാശാഖാപ്രത്യുഖിതന്മേതു”വെ-
നാഗതന്മാരിൽ സമ്പ്രദ്യുഷ സത്യവും.
6. ക്ഷേമം സ്വന്തമനിയറ്റിതം സർത്ത്
സാമര്യോനലിപ്പാനത്രുമാരും
സാമദാനാദിജാം നാലുപായങ്ങളിലും
കാമദാനാത്മം ശരീരികളായിതാ!
7. മാരം, മിച്ചലാന, വൻനരി, കേസരി-
താനമൊരേടംകളിപ്പു വിമതിൾ.
തേനീഞ്ചേരകാണ്ടിങ്കു ചിത്രമലഭജികൾ
വാനംമഠയ്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ഗഹികൾ
8. കല്പകാരാഹത്തിൽ വൈഡുത്തിനിമ്മിത്ത-
ക്കളിടവുള്ള നീരാഴികളിങ്കിതാ!
സാജ്ജനമാനസംപോലേതത്തിജിജ്ഞതി-
സ്വപ്നംജലമിത്ര കിൽബിഷനാഘനം.
9. ശാന്തമായുള്ള ഗഹനാശയങ്ങളിൽ
കാന്തങ്ങളായ വിഹാരങ്ങൾപോലെവു
നീന്തിക്കളിക്കുന്ന നല്ലനീരാധിതിൽ
നാന്തിത്തും തക്കമതപ്രാവലി.

അന്ത്രക്കായ് = മട്ടിക്കുട്ടാത്തേ. കാമദാനാത്മം = അഞ്ചിപ്പും. കേടുപുണ്ണ വെണ്ടി:

- 10 തിന്റെപാപരാഗ് തനീകവാൻ ശിഷ്ടർ, നഞ്ചി-
സംഗ്രഹപാദത്വിത്തമണിന്മ കണക്കിനെ.
മംഗളല്ലാനമതിൽചെയ്യു നാമിനി-
തങ്ങളുടുത്താശ്ശീ കാഴ്കവിശ കാണുവാൻ.

III

(ഒക്ക)

1. മംഗളല്ലാനംകഴിഞ്ഞത്തുറ സംഗ്രഹരായ്-
തുരമാധാരുമുള്ളു കാണുനാം മഹോദയം,
തകനീരാളുതതിരുള്ളീലയിങ്കിതാ രഹ-
സകലനതിഡിമ്പുന്നാതം മതിൽപോലെ
2. ബാലമാതതൻകടനിളക്കിയനിങ്കാനി-
ജാലംകൊണ്ടിരുള്ളിടെയുള്ള അള്ളംക്കാക്കയാം,
ഭ്രംവിനംസ് പുന്നനീയവെവെവകായിത്തുല്ല-
മാവിഞ്ചിച്ച മഹാസാഹിത്യ ശാലയ്ക്കുകം.
3. വംഗായക്ഷനാക്കയാ സംഗ്രഹനാശന്തി-
ശ്രൂജനിതൻവില്ലാസമോ മിനമീക്കവനിക.
കെട്ടിടമിന്തു ചെങ്കളിത്തങ്ക്കുപരാക്കാണഭത്തിൻ
കട്ടിമല്ലംലേതിട്ടിപ്പുമാം മഹമ്പ്രാഞ്ചമം.
2. സൗഖ്യനീയവെവക്കു=ആരുന്നിക്കുന്നുക മഹാത്മുഖംജാട്ടുക്കി.
3. അംഗലപ്രഭാനുനിഃബന്ധംഭാംസമുഹം.

4. കല്പാതകാലത്തിലും പാലാഴിക്കല്ലോലമാം
ഗ്രൗണ്ട് ചാമരംകൊണ്ട് വീതുമില്ലെവരും
സഭ്യപ്രമാണിച്ചനാസമയുന്നുംഗോജപ്രഖം
അംഗളുടെയുംവിജ്ഞമാവകം മഹാക്ഷേത്രം.
5. രാജസമല്ലും അള്ളിൽ സത്പ്രത്തിനെന്നവോഡി_
രാജസത്തുമതിലേക്കായുണ്ടതാ! എസാപാനങ്ങൾ.
പോകനാമവിടേയ്ക്കു നിന്തു സെത്രപ്പു ദമായ
നാക്കണ്ണാക്കാഴ്ചക്കന്നാരാനന്ദംലഭിക്കവാൻ
6. അക്കുള്ളപ്പതിങ്ങമിസമം ല്ലു അനിക്കയാൽ
നക്കുത്തുംബംവാനിൽ പ്രകാശസ്വന്നപ്രമായ്.
ഭാരോദോകവനിത്രുമിസമലത്തിക്കർന്നിനം
സാരോധഭേദമായിവാങ്ങിയില്ലെങ്കാകരൻ
7. സന്തതം കലാപൂണ്ണനായിവന്നിക്കവാൻ
വൻതപുംതുടങ്ങിയിട്ടുത്തുകാലമായുംഹാ! |
ഒവ്വൊന്നിലാവത്രവിധാംവയ്ക്കുമിസമലംകൊണ്ട്
കണ്ണിനാകളുടുക്കു കോറംമയിർവ്വലിരട്ട്.
-
8. കട്ടിമസ്തുംഭിത്തിസ്തിപ്പം = കട്ടിമന്ത്രഭ്രംശാണിം സ്തുംഭംഭ്രംശാണിം
ണിം ഭിത്തിക്കൈഭ്രംശാണിം വൃംഭ്രംശായ. കട്ടിമം=കര. സ്തുംം=തുണം.
ഭിത്തി=ഫുരർ. ഹാസ്ത്രം=തുണം. വൃംഭം=കോൺിക്കർ.
9. രാജസത്തം=രാജവന്നം. എസാപാനങ്ങൾ=കോൺിക്കർ.

8. കാലജീറ്ററത്താക്കാടിനു വരുമാരീ-
ശ്രദ്ധവർഷം ദ്രാവിഡഗ്രൂപ്പം ലൈംഗികിഡ്രോഹ
കാലബിജങ്ങളായി വാഴമിസ്സുമുൻതന്ന്-
കാലിന്നരപ്പാടിയപ്പോൾ കണ്ണിനുകളും രജം.
9. വത്സര, യുഗ, കല്ലേഡമന്ത്രനരജം
സത്യമാജാഗ്രാഡുയിരിസ്തു നിരവധി;
ഉത്സവത്തിക്കൽ തിന, പക്ഷ, ഭാസത്തുക്കാഴ്ച
വത്സരപ്പാലവയേററി ലാളിസ്തു നിരന്തരം.
10. സ്ഥാവരജംഗമന്ത്രിൽ സംസ്കാരമണിമാസ്ത്ര
പീവരഗാത്രങ്ങളിൽ ദാരിസ്തു മഹാത്മാക്കരം
ഖാദ്യ-രാവത്രാരങ്ങൾക്കാക്കായ് കറിസ്തു
ശാന്തതാരുമാവലിക്കൈക്കാഞ്ചിവിളങ്ങന്നു.

IV

(കൂടുകാണ്ടി)

1. കരകിയപ്പള്ളിത്തൊന്നുമത്തെന്തുയി-
കാണംസാംശാതലപ്പും താമരക്കുകൾ,
അടിനച്ചരിപ്പള്ളിത്തുകളായ് വസിക്കൊഞ്ച-
രത്യന്നുകൂട്ടുത്തപ്പാതെയുമക്കാഡികൾ.

8. കാലബിജങ്ങൾ = കാലബിജകൾ വീണ്ടും.
9. മനപാത്രങ്ങൾ = പതിനൊല്ല മനകളിൽ കാലങ്ങൾ.
10. പീവരഗാത്രം തട്ടിസ്തു ദാരിം.

2. നിര്മ്മിയുള്ളപഴിഗതകള്ളികാമല്ലുന്നിൽ-
നിന്നവിഴിന്നാരുള്ളു വൊടിക്കണമെന്ത്;
അംഖവതിലുമതിമഹിതമാഹാത്മു അംഗികരം
ഞ്ഞുറാദ്യുത്തം ലക്ഷ്മീ സമാധിയിൽ.
3. പിലവലിവോടതിലോഴക്കുന്നതിമധ്യരമാലുപരിയേ
ചാങ്ങണ്ണുംതുകിയേള്ളുനിത്തമുമായും,
പരമിന്നള്ളു.മതിമധ്യരംസവു,മൊഴക്കാന്നാരു
ള്ളു നേനേഴുംശ്രൂ, ഒപ്പും, സ്ത്രീയും;
4. ഉലകവിലമ പരവരമേജ്ഞാനക്കിക്കവോ-
ഞജ്ചലിക്കനിതു പദ്ധതിനുതാനകും
മധ്യാദിതാഴക്കവത്രുന്നതിനുപരിനിള്ളുമാ
ഉള്ളള്ളം നാലുഡ്രൂവനിന്നതാണുമോ!
വത്രംകുനിരകിലുവർ പ്രഥകനകവിന്റുമാ
മനങ്ങാമണ്ണുണ്ടത്തുപ്രവച്ചുകൾ,
അതിനുപരി പരിവിച്ചകള്ളികാമല്ലുന്നി-
ലായിരംമിന്നാലുന്നായ് കള്ളിക്കംവയം;

നിരന്തരിയാം=മഹാ ദക്ഷരമായ. കള്ളികാമല്ലും=ഒക്കാരുമല്ലും.

മാലുപ്പി=നേൻ

മനങ്ങാമയം=വേദപ്രവാനം. പരിവിച്ചല്ലും=ചുറാ വിശ്രൂതമായ.

നത്രും=സത്രും.

6. വിവിധരസവിഹ്നിതിക്രഷ്ണപനിഷദ്സൂന്ധരി-
വുംചുഴിന കനകസിംഹാസനം;
യഹിതിമളിമതിയവളംകാതപത്ര, ശ്രീ-
ഖണ്ഠം ലസിപ്പിക്കമുകുവത്തിനി.
7. അനൃതരസമാഴുകമതിവിഗ്രഹംശ്യവ-
മാക്രമാരാഖിരമാലവട്ടങ്ങളിൽ
ഇരുപുറവുമിക്കശവികളുടെകരംകവീരത ദി-
മിടാന്മക്കതിയാം ചെന്നുമാഞ്ചലിൽ
8. ഇടഞ്ചിലതിമയുംമനസ്സിതാശ്വിതം
ഇന്ത്യവിംബാനനംകൊണ്ടിസ്സുഡസ്സരു;
പനമുത്രയാിയിലത! മക്കനനിംജ്ഞു-
ശ്രൂരാവമക്കരക്കിഞാംരാജരാജേശ്വരൻ!
9. ആതിനികരണനിമുക്കരാഖിംഖിതേ! മായികേ!
സൗപ്രഭാവിനിമിത്തലുഹമാശ്യനായികേ!
അനൃതക്രയകലമാനികോടിംഖ്യാനിതേ
ആത്മാനകവ്യാതരക്ഷാന്തരാജുവേ!
10. സ്ഥൂടികമണിസമ, മട്ട, വര, മമലവസ്തുകം
പാണിപ്പത്താജ്ഞാഖ്യും വാനീശ്വരാി!
ജനനീ! തവ പദക്രമവരേണ്ണ പ്രഭുത്തിയ്ക്കാർ
ജ്ഞാനപ്രാംഭം കളിക്കായ്‌വരേണ്ണമേ!

—::—

6. വിഹ്നി=ലില.

* അരയുന്നു മകനം

1. ഉത്തരവല്ലംമെതില്ലാവങ്ങളുവാൻ
സ്വന്തമാണെങ്കിലും കലപനനാബാലാരേ?
അരയുന്നുമകനുമാരും ജീവനും സമാ—
ഞ്ചാട്ടു നല്ലകുമാരങ്ങൾക്കും ക്ഷേമവിന്റ്!
2. പാണ്ഡാരേകമതിയാണാലിനായ—
കൈബാഗണ്ഠാരാജാമനനരം വസിച്ചുതേ;
ഇണ്ടി, യദം ശ്രമതിവെളിഞ്ചേന ചൊം—
ക്ഷാഖാഭോർ “തിജക്” ക്രന്മാശാന്തി.
3. മാനജീവിതമഹാരാജൈ നിരുച—
ശ്രദ്ധാനിലിലുമതിപ്പിച്ചു തുപ്പിയും;
കൂനാംവമഹിഖാരത്താണാശ്രം—
നുനമററതൊഴിൽ മാട്ടേയ്ക്കുള്ളം
4. പാട്ടിൽവെച്ചു പഘഞ്ചുരു, കണ്ഠം—
തോട്ടിതൊട്ട് വിവിധായ്യത്തൊട്ടം
കുടിനായ്ക്കാളും മേതുവീരനു—
അടിമുഖം നിപുണന്തരത്തുനില്ലെന്ന്!

* ഒരു ആരും ദിവസം കുമാരിയുടെ അഭ്യന്തരണം.

3. കൂനാംവം=കൃഷ്ണാഖാരി.

5. അതുവിനെവന്നുംനാ,നേതേ-
ചിത്രമരവാട് പകത്തുപാലങ്ങ്;
പുതുനേകന്തിബ്യലിമാൻ, നാ-
ക്കൽവേണ്ണൽ സുചുതുലാഭമേ!
6. വെള്ളിലാവെതുമുള്ളു'താംചാഴി-
ഞ്ഞുണ്ണിസുന മധുരാക്കതിരു കിയും;
കണ്ണിനർഥക്കതുകകളിയാടിയും,
വിണ്ണിനോട്ടസമമാക്കിയപ്പും.
7. എടുത്തുമതിമാംമാൻ, ച-
ഞാതിമാരവൻ ഒപ്പകരിതനൊന്നാം
പാണിയുള്ളമവന്നപ്പുമു ശബ്ദംപേ-
ഞാതിയോതി നസമേകിയാക്കിമേ.
8. കണ്ണാനനാവിയമക്കഹാരകൻ
വെള്ളി,പാൽ,തയിതുണ്ട് തുള്ളുനായ്;
തിണ്ണിപ്പത്രതനിക്കൈജീവനാം-
വണ്ണമന്ന കളിയാടിമേവിന്നേൻ
9. നാളിൽനാളിലവൻ നിവസംഗമാം
യുള്ളിലേശമറിയാതെ ജീവിതം
കേളിവേദ്ധസമമാക്കി മംഗളം-
കേളിതിൽ പരമദമാതിരിക്കരായ്

10. അരുറിഞ്ഞിതൊരു കാര്യംലോ—
ജ്ഞാനദേഹവിലകാലസംഭവം
സൈപരഭാഗ്യരജനിക്കക്കണ്ണിതം
കുറമായങ്ങളി. കുരീത്ത് ഹാ!
11. സുപ്രജ്ഞാനംഭാഗ്യമിന്നൊ-
ണാസ്പദം, മതുമാത്രമസ്തിഹാ!
സപ്രവാസമതിനേകിതാറുചൻ
സുപ്രസിദ്ധനകലത്തിരിക്കയോം.
12. വാവുനാളിൽ വിധുവേത്തടങ്കു വന്ന്-
നോവുന്നത്കമൊരു രാഷ്ട്രവൈപ്പട്ടി,
ഭാവുക്കാഡിതടയാനങ്ങളും, റാ-
ജാവു, തന്റെത്തിനിയില്ലമാണിയേ.
13. സ്ഥാധികാരമദ്ദുത്തനായ് ഇഹാ—
ക്രൂഡിയക്കമെതി ധമ്മമേരുമേ,
ബോധിയാത്തകട്ടപാപി, രാജുമ-
ണാധിക്യംകടലിലിട്ടുണ്ടാക്കി ഹാ!
-
12. രാഷ്ട്രവൈപ്പട്ടി-രാജുവൈപ്പാഖ.

14. മുഖ്യസ്വമല്ലനാം മഹാ-
നിൽനന്ന വരമായ്‌വരുന്നനാരം
അഞ്ചാതുകിളമുറ്റും രണ്ടു-
ഞ്ഞാഞ്ഞം കടച്ചിടിക്കുണ്ടുങ്ങാണ്
15. വദിയന്നാരുമുക്കും-
കമ്പിടാള്ളിലവരാക്കുക്കൊള്ളുമെ;
പൊൻപിടിക്കരിനവാളിനുണ്ടിനെന്ന്-
മുമ്പിലെന്നതുള്ളവായ് വിളംബരം.
16. തിട്ടമിജിനെവിളംബരം ദേ-
രുട്ടുലോകരിൽ മുഖിലുത്തമും,
പട്ടണത്തിലെവരുന്നനാരം സുധർമ്മാര
പട്ടണത്തെ ‘തിലകൻ’ കടന്നുതാ.
17. കുടലക്ഷ്യമനാമഹാനെന്നാണ്-
കുടയറ്റിത്രാവോടിയെത്തിക്കാണ്!
കാടഗേഷമരിയുന്നകാളുന്നീ-
പൂഢവരതിനൊരു കാരണപോലും.
18. വെട്ടയാടിവരുമുള്ളുണ്ടുള്ളാര-
ക്കൊട്ടമരവിവിധായുധാലിയേ,

14. മുഖ്യം=സൗല്യിന്നോടുകൂടിയ രാജ്യം.
16. തിലകൻ=ഈ കമ്പാപ്പുങ്കുറൻ ചെർ-
17. കുടലൻ=ഒരു ക്ഷേണം.

ഓട്ടമെന്ന് നിരപിച്ചുവന്ന മേൽ-

കോട്ടമന്ന പതിയായിരുന്നതേ.

19. അരച്ചുവിശക്കന്നരി! വേദത-
സാമ്യ വല്ലവരുമൊതിയാൽമാറി;
അപ്പുന്നുള്ള വഹനവില്ലെന്നു, മ-
ക്കാമ്പു കൈകളിലെടുത്തിറങ്കവാൻ
20. ക്രൂരിനനന്നാജചംഗരുംപാക, നാ-
യാട്ടി, നന്ന ബ്രഹ്മാമപ്പൂഴിം,
കാട്ടിടം മകന്തുള്ളിക്കുവാൻ
ക്രൂരിരജ്ജനകനന്ന മാറുമേ.
21. പെട്ടണംനാരവർ കണ്ണിതെങ്ങുമേ
പട്ടണത്തിലെഡപാട ലോകരേ,
അസ്തനാകിരുന്നരിക്കുമ്പിലാ-
ദ്ദീപ്തി സാധുവരിണങ്ങുമ്പോലവേ.
22. “ചുമ്മരെന്തിനമന്നലോകരേ!
നമെമ്പനിയു നമസ്ക്രിക്കവിന്റു!
അമ്മഹാജനസദസ്സുംലേവമ-
ഞമ്മഹാമദമന കണ്ണലക്ഷ്യംഥായ്.
23. ഗജംനാപലതുമിന്തരം ശ്രൂ-
ച്ചിഞ്ഞനാഡെ തിരക്കിലാമഹാൻ
സഞ്ജനായ് സപദിരേഖന്മകണ്ട, നി-
സ്തിഞ്ഞനാം പ്രതിറിധിപ്രമാണിയേ.

24. “നമേഖനിയ നഭസ്ത്രിക്കുവിൽ
ചുമകായനിന്മരനെ നായ്ക്കുള
ശ്രമംഡാക്കിപ്പോലീഡപിനേന്തു-
മർമ്മദേഹക്കുണ്ട് സഹിക്കുന്നത്.
25. അക്കുംഘത്വി കട്ടത്താവജ്ഞന് —
അക്കുതം വിതറിട്ടുന്നതമുഖം,
അക്കുംനാ കരിക്കുന്നുന്നമുള്ള, മ-
തുക്കുവിനുക്കി തുടിച്ചുനാക്കിനാൻ
26. തന്നടിത്തളിരിൽ വീന്റൊത്താ-
നിന്നാനില്ലിലെവായ കരവിവാഴപോലീ
നിന്നാവീശ്വര വല്ലിന്തുകട്ടിവാൻ
ഉന്നിയല്ല, വിളിച്ചുവായക്കുന്നത്.
27. “സ്നേഹിക്കല്ലായനിന്നരും മുച-
പ്രോഹിക്കാനറിക ട്രൗണിരേ!
മെ! മിത്രംപരക്കവണം ചെന്ത-
മന്മാഹിയേബുതി! പിടിച്ചുകട്ടവിന്!”
28. “കട്ടകുന്നതുവരെട്ട്, നല്ലുനു-
യാട്ടചെയ്യുതിൽ മിട്ടക്കരാണിവർ;
എന്നാംസപാളിയാപ്പുരീക്കുവായ-
യുട്ടവേണമിനി, യൈന്നമാങ്ങച്ചിലർ.”
-
25. അക്കും=ചുവില്ലാത്തത്. മഞ്ഞക്കുവിനുക്കി=സിംഹപരംതുക്കി.

29. തേമുള്ളി വല്ലിത്ര, മോമന്—
ക്കട്ടിൽ, ക്കട്ടിൽ എന്നാടാം പ്രസം
കെട്ടിയ്ക്കു, കറിനഷ്ടി, മെരു പേ—
പുട്ടിക കംക്കു താവത്തു ഇളി ഹാ!
30. മജ്ജലംഗിയിൽ മുല്ല് നി, നാ—
രജാരാധാന പലക വൈച്ചിതപ്പുണ്ടോ!
അജ്ഞാനം ഉന്നമാധിവിന്ധ്യ—
ചുജ്ഞാലപ്പുറക്കും വാഴ്തു ശായ്.
31. “കരാമൻകർന്മിപിച്ചുവൈച്ചതി—
നാരാധിക്ഷ ശിന്റുവിനന്നക്കും യാ?
പരാലപ്പുട്ടെന്നാദേരാഡേതാൽ മയാൽ
ചേരാതജ്ഞ രയയടിച്ചുകൊക്കുകയാ?
32. ഹന! കൊസ്സിയ തു മഞ്ഞക്കുമാരനെ
ചന്തയിൽ ചൊണ്ടൊരാനയേപ്പടി;
സന്തപിച്ചുവിയമേവഭാക്ഷ, നീ—
തുണ്ണവേദി ‘തിലകൻ’ കമിച്ചതെ.
33. “രണ്ടുപക്ഷങ്ങളിൽ ഒരു മഛം—
കൊണ്ടുനിന്നശിന്റു മരിക്കയില്ലെന്നോ!
ഉണ്ടുനാശമിവകൈകിൽ, നീൻകരം—
കൊണ്ടുവേണാ, മതു ഭാനു മൊക്കനീ!
-
32. നീ. തുവേദി = നീ. തിജുട്ടെ അവസ്ഥാനം അഡിയുന്നവൻ.

34. അങ്ങയ മുശര, മഞ്ചേകണ്ണനാ—
രങ്ങ രണ്ടുമരിയായ് പിളക്കനീ.
ഇങ്ങതെത്തെതിനിന്നു, തെന്നാിയേ
നിങ്ങലെൻകൊലവവിടാൻ പ്രയാസമാം.”

* * * * *

35. ഏവമാപ്പേഖ്യും തെട്ടിയ—
പ്രാവനപ്രതിയാമധാനന്തരം,
പാവമാറ്റിനുവിനേയുമാത്രകൾ—
പാവവോജ്വമവിടേക്കരണ്ടുപോയ്!

36 “സുജീവനമുതലിത്തരംമാ—
നജ്ഞിമേതുകമനമ്പിംഗംഡവം;
ഒഴ്ജ്ഞി ലക്ഷ്യതയിലില്ല” യൈന ഹാ!
വുജ്ഞിപോലുഴകി ലോകനേതുനീർ.

37. കൊച്ചുനേരിനുശിർപ്പുണ്ടവോന്നിതെ—
നാളുനേന്തിരു ഒരുപ്പുട്ടുണ ഹാ!
വെച്ചുലക്ഷ്യമിതിനേയുവാൻ മിച്ച—
കൊച്ചുനേരി, നന്മയക്കിടായകരം.”

36. ലോകനേതുനീർ=ഇന്നങ്ങളുടെ കുദ്ദുനീർ.

37. കൊച്ചു=കട്ടി.

38. പൊന്മക്കൻറുതിളഭമാസപദി—
ശ്രമനസപിപരിതുഷ്ടനായ്, മനം;
കമ്മസാക്ഷിയിലമത്തി, വിട്ടതേ
മമ്മദേവകമോക്കുമത്തം!
39. സാംഖ്യാലിപ്പുാലിമയനാബൈക്കവാൽ
കൈബന്നാലിച്ച ഒച്ചിക്കുന്നീരജായ്;
ഖാംവുംബത 'വിറച്ച'പോകെ, നൽ-
പ്രാംതോഴി തിലകൻറുഷ്ടിയായ്.
40. അവതായിരുമുന്ന് ലോകർത്ത—
സാവരനന്നയനങ്ങളിം താം;
അവതുംബത! വിറച്ചപോയ സം-
രംഭങ്ങളു പരയാവതീപേര!
41. വിസ്തയതിക്കുചക്കിഞ്ജനതിനെ
വിസ്തരിച്ച ജനമണ്ഡകണ്ഠതേ!
സസ്യങ്ങൾ സകലവത്രുംഹവസ്ത്രയിം
ബേഘ്രമാക്കമോയ ഏവെഡഹസ്തിതം!

* * * *

38. കമ്മസാക്ഷി=ആദിത്യൻ (മനസ്സാക്ഷി)
39. കൈബന്ന=കരജത്തു. ഒച്ചിക്കുന്നീർ=അബ്രൂതിനിന്നും ദോഡഭാക്കന്ന
കഴുപ്പുനീർ.
41. സസ്യം=അവകാരത്താട്ടകുടി.

42. ഒംഗരേണ ഹ! ഹ! മാറിയുണ്ടിത്-
നംഗരോമവുമനങ്ങിടാപ്പടി;
അങ്ങയച്ചരമേറകീറിനാ-
രങ്ങരണ്ടുംഡി, യെന്നൊരത്തും!
43. ഇവ്വിനീതനൊക്കവൻ വിധിച്ചത്—
ലുഘ്വിതനിലെങ്ക കരിഹാഷ്ഠമേ
സർപ്പം സകലഭാരവാഹിയാം
സർപ്പാക്ഷിയതു വേർത്തിരിക്കമേ!
44. കണ്ണിയനജനമേവമത്തും
പുണ്ടിരിക്കൈ യതി ഭൗമയൻപ്രാണി;
മണ്ണിവന്നായ കരുംഹലോകതിരെ-
ക്കൊണ്ടിവണ്ണമഹരതലോടിനാൽ.
45. “കണ്ടുകണ്ടു!! ശ്രദ്ധയുള്ളൊം, നമി
ക്കണ്ണഭേദാഖമിത്യപേരില്ലും പറം
മണ്ണപക്ഷമിതിനില്ല നിങ്ങളും—
മണ്ണപേരുമതിച്ചെയ്തുശാലികൾ.
46. അതെത്തവിട്ടിനിക്കുംബാന വാ-
ദത്തമോത്തിനി മട്ടുവിൽഭും,
ഭൂതതരം കൂടതിച്ചൊന്നവാക്കുകേ-
ട്ടത്തരം “തിലക്”ഭന്നാതിസത്പരം.
47. അതെല്ലാമിവരുത്തുമില്ല, വാ—
ഗാദത്തുമാത്തിവന നന്ദിയുംവരാ;

என பாலமும், தூதுவோயடு—

இது தங்கமாத்தமகிழ் நல்லிழங்கும்.

48. தொந்திரங்கமொன்றாதரிடி, செ—
நூற்காமள்ளித்துவினேரித்திலோ;
மானவேப்பர! மன்றம்! நிற்கஷ—
ஸ்மாகமிப்புடி காக்கிரைப்புதோ!
49. கங்கூகார்வகாச கரோஶவாங்மி—
அங்குநிலங்காகியபிதூவதூதை;
உங்குத்தாய் ஸுத்தத்திங்காலத்து—
கொள்குவதெவமிவகே மடக்கிங்கான்.
50. ஸுதூதிதூங் ரங்கிலூங் செயமந்தெயத்துங்
புதூங்காகக்கைக்காள்கூத்துங்காபாமிழ்
அதூநாபத்தாகையூங் தட்டிங்கைங்
நிதூங் செல்வங் காருத்திலூங்காந்தங்.

—:x:—

கு டுஷ்லிக்காரர்

(கேக)

கோமுகைக்கான்க; உல்லாத்திரிக்காங்கா—
ரோமக்கைத்திணே ஹாதெட்டுத் தங்கப்பாி,
மாருது மதக்கப்புத்தோங்கவதூதுவ—
வால்ஜித்திகாலங்க சுங்கித்துப்புக்கவ;

വാതാലു + തുള്ളുന്ന മീനലോചനംകാണ്ടം,
വാങ്ഗരെ ചെങ്ങോരിവാസ്തുവിരിപ്പുകാണ്ടം,
അതനുഭവാതസിന്ധുവിത്തുള്ളികളാണോ—
നാ,നുഭവാസ്യത്തിക്കൽത്തല്ലിച്ചു കൊഞ്ചി,കൊഞ്ചി;
താനേപാൽചുരുത്തുന വാർക്കാക്കാനയ്ക്കിത്തദി—
യാനനചല്ലുനക്കണ്ണിന്നു മനസ്തിനീ.

എന്നുമജ്ജാകാശങ്ങിന്റുകൂട്ടതിമാംവിധ—
മണ്ണിതിന്റുമെയ്‌ക്കേരെ എന്നുള്ളതായ്തോന്നി,
എത്തുകാരന്മാൻ ചിന്തിപ്പാൻവയ്ക്കുമുഖ
തന്ത്രിയമകനേഹാമെന്തയിൽ ശയിപ്പിച്ചാം.

സംഗതിയന്ത്രപഷിപ്പാൻതുടങ്ങാനുള്ളംകൾ—
യജ്ഞസംഗതം ചീല കൊട്ടക്കാറടിശ്ശേം.
മനശ്ശുന്നതാനുവോല്പാന്ത ഒഴിവാതിന്നു
* ധനശ്ശ്രാനിനിന്നത്താൽ വണ്ണിച്ചുവിടംവിധം,
ഭീകരമലവിയൈക്കാട്ടക്കാറടികള—
ദ്രോകലംവിറപ്പിച്ചു വിദ്രൂതമനേബേണ്ടി

പ്രേമഹസ്താനീട്ടിത്തഫലംകണ്ണിന്നു—
മാമരങ്ങളേ തമിൽത്തല്ലിച്ചു വണ്ണാനില്ല.
ചെന്തളിൽ, പത്രതളിരിവയുമാക്കില—
പുനിയിൽത്തനാചുപ്പൻ നൊന്തുവീഴുകയായി.

* ധനശ്ശ്രാനിനിന്നം=വിഞ്ഞണംശാഖി.

മൊട്ടകൾ, ചുജ്ഞങ്ങളിലും, കായകൾ, പഴങ്ങളിലും
കട്ടികൾ, കുഴവരുംപാലവിള്ളയായ് മുതിം.
മസ്യവിച്ചകംതൊട്ടവസ്തികളിലുംപസ്താം—
നല്ലവോൺപിടിപെട്ടുത്തിശായ് പിടക്കയായ്.
കളിച്ചറേപാലുംപാക്കിയെന്നുനമാടി, വെളം—
പല്ലുകൾക്കുംചുവാടിച്ചുതച്ചു വണ്ണാനിലാൻ.
കാളിപ്പീനിൽക്കിന്നോളം ഒരു തുള്ളിപ്പുംഞ്ഞി—
ക്കാളിരഹ്യാനാശി പുതക്കി നഭാനിലാം.

ഉഞ്ഞം ചടചടപ്പുട്ടിവിംവോങ്ഗല്ലും
മുഗങ്ങൾ പേടിച്ചുരണ്ണലുനിലവിളി,
പക്ഷികൾ ചീറകടിച്ചുങ്ങമിങ്ങമായ് പാറി—
അതൽ ക്ഷേമം കൊട്ടക്കാററിന്വാതിക്കുംവോങ്ഗല്ലും;
തിരഞ്ഞെരതാക്കിങ്ങനാ കാളിപ്പിരവ്വതിനിന്—
ഹോരനാദവുംമുഖംവളിത്തി വാതാസുരൻ.
അട്ടധാരാസംകൊണ്ടതെന്തുംകൈ ഗോകലത്തിൽ—
പ്രേക്ഷിച്ച വെറും മന്ത്രപ്രുഷകൾംക്കെന്നൊവള്ളും !
കേവലമാതമനാശിത്തിയാൽ മുഗങ്ങൾപോ—
ലാവിലന്നാരാമവർ മുച്ചേരിയും മഴക്കിപ്പും.

ആ മുച്ചേരിക്കുമ്മതുംനിന്നില്ലാ കൊട്ടക്കാറ—
മാമലക്കേളുക്കിത്തിക്കൊന്നുനനകൾപോലെ,
അമലമലകളിൽത്തടാത്രപിന്നാറിയ—
ചുമണ്ണപോടികളേച്ചുംറിവിടക്കയായ്.

കയിപ്പിച്ചടക്കമിചെമ്മുചൊക്കിക്കാരൻ-
ചെമ്പുടകടകളേ പിടിച്ചു പലവിയം
കണ്ണിൽ, നുക്കിലു ധനി വാതിലു ജ്ഞാനങ്ങളു
മുണ്ടുകൊറിയക്കാറു വിപ്പുംട്ടിച്ചുപാറി.
എന്താന്തപരയേണ്ട ഗോകളുമാട്ടാക്കയും
പൊന്തിച്ചു വട്ടംവട്ടംതിരിച്ചു വാത്രംസുരൻ.

“മുഖ്യരേ സ്ത്രിയാൽ വരമാപരത്താതരടക്കവര-
നിശ്ചരണേവാദിപ്പുമരവാലംബം.”

എന്നാൽ നാലികളീംപരനാംവോലുപ്പി-
തത്തന്നയാവിപത്താടിച്ചുറ്റം സഹിക്കവേ;

പൊട്ടൻ ദ്രുക്കണ്ണിക്കരിക്കായിന്താങ്ങും
ഐട്ടിവിണ്ണാങ്ങു മഹാപരമ്പരയപനിപോലെ.
നിലച്ച മുഴിക്കും അംഗങ്ങൾ കൊടുക്കാറു
നിലയിൽത്തന്നനിന്നു മരഞ്ഞരി, മുഹംഗളിം.
പഞ്ചക്കരി കിടാങ്ങലേ നില്ലംതിരക്കായ്
ശിന്തുക്കരി പാതതാംമമനാരോദ്ദോഷപിടിക്കവായ്!

സത്രമം യഞ്ഞാദത്തൻമെത്തയിൽക്കിടങ്കിയ-
ഡിതനേ കാണായ്ക്കാരി തൊഴിച്ചുകരക്കാരി!
ഓമനവൈപ്പുംതന്നെക്കാണാരത്തുഗോപിമായം
സപാമിനിക്കൊപ്പുനീനു കുഞ്ഞുവരല്ലുവങ്ങം.
കേട്ടപാടുകംംനൊക്കാൻ പേരേയോരായന്നാരോത്തു
നാടുചുറവേക്കണ്ണാരോടിന്ത്യത്തുത്തും!

வெள்ளூரில்தாழ் செம்தாலாயில்களை
 வயிட்டுக்கொட்டி மலபோலே.
 கொங்காட்டினக்குத்துவிளை வங்கமென்றோன்றான்,
 வெங்களைக்கால்களை மற்றுக்கு உண்ணால்,
 வட்கள்குத்திருத்தியும், நூவுக்கீடு யும் நீசே,
 எங்குக்கு ஏதாற்கீட்டும் வெங்குவெமிழுக்கே.
 கடித்துக்கொக்கிக்கொநால்கூப்பு நாமேவங்களை
 ஒத்து விளைங்கின்ற யின்றுக்கூவுக்குத்திரு,
 காப்பரோபம் இவகேஷன்வர் கேட்டூட்டி
 விஹப்புலாகிமளை மாருத்தோக்களை
 கள்கிறு கல்வைரவைத்தாலாமானில் ஸ்திதம்-
 பூள்கிரிவூதுக் கேள்விலால்கால் கீழ்க்கொள்கை.

၁၃၈

പാത്മസാമീ

- 1.** ഗീതാമുത്തത്തിൽക്കൂട്ടുകീടിനെപ്പറ്റ് തുന്നാൻാ ഘൃതാത്മയീരത്ത് രിജേഞ്ചൽ കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി; അതാദാരം സമരപ്രവർത്തനകൾ യമ്പ് - കേന്താധ്യതാൾ സുഖ്യാരസ്സിത്തല്ലെങ്കിട്ടി.

1. ഘൃതാത്മയീരത്ത് = പരിശുശ്മായ തന്നെ ദേഹം.

2. വിരെപ്പുങ്ങവടക്കിലാളി തരോമിഹമ്പം
യീരസപരേണപകയനൊരു പാശച്ചപ്പ്,
സാത്രവേലയിലെഴം മരി മൈഹാസ-
പുരത്തിനേ സ്വദഹംസാ പ്രിതിനീകരിച്ച്
3. ചെമ്മട്ടിയോജി മാമായ് കടിത്തോൺവബ്രിയ്യേ -
യമ്പലു ചാരകതുകേന മാഞ്ചറംനംലും
നിന്മത്തശം നിഗമമെന്നക്കുന്നക്കു ധന്ത-
സമഭ്രംഗ്രിയകൊതിച്ചു കതിച്ചുനില്ലായ്.
4. പുള്ളത്തിലും യവളുസ്ത്രമംഗഹാ! വിടര്ത്തി-
സപള്ളുമായ് കതികലൻ മഞ്ചപ്പുണ്ണം;
ഉച്ചയ്യും ചുഗലിലെ പുട്ടിലാമംസ്സാ-
വള്ളംചിരിച്ചു രണ്ടികകലവത്തുനാക്കി.
5. ധമ്പുയറുപലതുംപുകടിച്ച വീര-
കന്തത്തൊയർ വരമന്നാരാഡികിടംകൾ
ഇമരംസുനിന്നുമുഖക്കുരുക്കുന്നാരു എനി-
രുമന്നധമാംധരമും പം വെള്ളവാക്കിമിന്നി.

-
2. സ്വദഹംസ=താൻറ ശോഭക്കാണ്.
 3. നിഗമം=വേദം.
 4. മഞ്ചപ്പുണ്ണം=കതിരകളിടെ കതിച്ചുകയറം. പുട്ടിലാമകാസ്സ്=
കഞ്ചിരോക്കണ്ണിൻറ മോട്ട്.
 5. അന്നപരാഡാന്തി=നാഞ്ചമില്ലാത്ത സാഹയാനം.

6. ഇത്രുന്നഷ്ടായിരംക്കണ്ണിലുമെത്തമൊഴി—
ക്കുംവിധി പാത്മനേ നി—
സ്കൂളം തൻകമ്മദ്ദവിൽ പ്രതിനിമിഷനങ്ങാ—
മേഖവീച്ചാശ്വര നാക്കി
ചട്ടുന്നതോട്ടുംവത്താൽ കബുളിതസകല—
പ്രാണനായനവണ്ണം
മന്ത്രംഡംബംമുഴക്കി മുഹൂര്ത്തിരി—
ശ്രൂമദ്ദാർശനിക്കും.
7. പാലാഴിത്തിരുമാലപോലപ്രാരംഭം
നാല്പുംക്കതിച്ച രദ്ധ—
തതാലുാ തതക്കരട്ടം എന്നം ഏതനാവും
പൂണ്ടിക്കുംഞ്ചീടവേ;
സമൃദ്ധാലുംചുരുട്ടലുപ്പജത്തിലുമഞ്ചം—
വീരൻ ഹന്തുമാൻ ഹരിയ—
ക്രൂലാസ്ത്രാലനമായുംചുഴിക്കി സമര—
പ്രാരംഭനീംഹാരവം
8. ഗീതാസുകതിഖിൽ വിസ്തൃത്യപതിനെ—
ടല്ലുംയാഗ്ന്യംജലാദ്ദൈ—
അല്പുതാക്കപിംകും സമം നരക്കംസകലം
കാട്ടിപ്പുറിപ്പുംകവാൻ

—50—

വീതാധിം പ്രതിനെട്ടുനാളിൽ നരങ്ങ
യുലുഞ്ചിൽനിത്തിപ്പുരം
ജേതാവാക്കി മടങ്ങിവന്ന ഭഗവാൻ
സഹചിയു ധന്തുസമിച്ചി.

യന്പന്തരീസഭന്

വൈദ്യർ പി. ചാത്രക്കട്ടിനപ്പുംവർക്കളുടെ മേൽ നോട്ടത്തിനേൽക്കും തലമുറയിലും ബുഖായി കഴുതിലും സ്ഥാപിച്ച ധനപന്തരീസഭന്ത്തിൽ തെലങ്ങാം, ഇടുക്കിക കുറ്റി, ദ്രാവകങ്ങൾ, അരിപ്പുങ്ങൾ, ഭൂമിങ്ങൾ മുതലായ ഷശ്യങ്ങൾ കലപ്പില്ലാതെയും മിതമായ ചാഞ്ചിലും വില്ലുനക്ക് തെള്ളാരാക്കിയിരിക്കും. ആഴ്ചയിൽ വൃാഴി, തൊയർ, ഇരു ദിവസങ്ങളിൽ തലമുറയിലും ബുധൻ, ശനി ഇരു ദിവസങ്ങളിൽ കഴുതിലും രോഗിക്കുള്ള പരിശോധിച്ചു ചികിത്സ നിയമിക്കാൻ ചാത്രക്കട്ടിനപ്പും ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

എം. കെ. കെ. കെ. കുർസ്, മലപ്പുറം പ്രാഡോ,
തലമുറ.

കെ. എം. വാസു & ബുദ്ധൻ,
അനാദി മരന കച്ചവടം,
പിലാക്രൂൽ, തലമുറ.

(Prepared under the special supervision of K. M. Madhavan,
Registered Medical Practitioner in Ayurvedic.)

ആയുദ്ധവിധിക്കലാസരിച്ചുണ്ടാക്കിയ തെലവ
ങ്ങൾ, ദ്രാവകങ്ങൾ, അരിപ്പുങ്ങൾ മുതലായ എല്ലാ ഷശ്യ
ങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ അനാദി മരനകളിൽ മേൽ
മരനകളിൽ ഒരു ഉള്ളതനാകളിൽ മുഖിക്ക മിതമായ ചാഞ്ചി
പിലുനക്ക് തെള്ളാണ്.

കെ. എം. വാസു & ബുദ്ധൻ, പിലാക്രൂൽ, തലമുറ.

“കൂടുതൽ കന്നിയും സാഹിത്യസമുച്ചയം”

മഹാകവി കട്ടമത്തിന്റെയും
പ്രശ്നയിൽനാരായ പുരുഷീകരണത്തെയും കവനജ്ഞർ
പുതിമാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനം

வல விரைவு கடுபழுதிகரம்
வங்கிழுஷாலிபூநாக்கி ஸுவண்டாவஸரம்

കൂടുന്ന വരിക്കാരായി പ്രത്യവിൻ !

வகிஸங்கு வங்கதில் க. 3—0—0

“ “ ഇന്ത്യക്കൂടിനെ ക. 4—0—0

இதுவரை புஸிலிக்ரிய் 27 வண்டுகளைப் பிழிந்தச் சென்றால் அதுவற்றைப் படிக்காத வண்டுவட்டிக் கொட்டகூடியது.

ପ୍ରଶାସନ,

കെ. കെ. നാരായണകുമാർ

കെ. കെ. സാഹിത്യസ്ഥാനം

പോസ്റ്റ് തലട്ടേരി.

